

# Midlifecrisis

*Jan Wyn*

Geschilde peertjes en Ramadan-snoepgoed  
wanneer we verkleumd  
de praaldrempel van dit stadhuis overschrijden,

een vrouw ontmoeten  
die me een warm hart toedraagt  
en aan het verhaal van mijn dochter  
over draaiende zandstormen in de woestijn  
het beeld toevoegt van  
de dansende vrije geesten der indianen.

O, laat de dood in mijn schedel  
me niet begraven.

Morgennacht verduistert de maan.

Mijn vrouw is ziek.

Ik fiets terug van legendes over Judas Iskariot; -  
borstbeen naar die maan.

O, laat het denken in mijn dode schedel  
me niet begraven.